

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 267/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Jána Lukniša, bytom Š., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namieta porušenie svojich základných práv na zákonného sudcu a verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v prítomnosti účastníka a základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva na zákaz zneužitia práv podľa čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru v Žiline sp. zn. ČVS: OÚJP-216/20-ZA-2003 z 29. apríla 2004, uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline č. k. 1 Pv 616/03-32 zo 7. júna 2004, protokolom Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, č. I/2227/8845/02 zo 7. mája 2002, dodatočným platobným výmerom Daňového úradu v Bytči č. 691/2100/19495/02/Sul z 19. júna 2002, rozhodnutím Daňového úradu v Bytči č. 691/230/22768/03/Sul z 1. decembra 2003, rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, č. V/256/2304/04/Mat z 18. marca 2004, zápisnicou o ústnom pojednávaní č. I/2227/19286/01 z 27. septembra 2001 Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, a výzvou na predloženie dokladov sp. zn. I/2227/192282/01 z 27. septembra 2001

Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Ing. Jána Lukniša v časti, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv uznesením Okresného úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru v Žiline sp. zn. ČVS: OÚJP-216/20-ZA-2003 z 29. apríla 2004 a uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline č. k. 1 Pv 616/03-32 zo 7. júna 2004, o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

2. Vo zvyšnej časti sťažnosť Ing. Jána Lukniša o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2004 doručená sťažnosť Ing. Jána Lukniša, bytom Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namieta porušenie svojich základných práv na zákonného sudcu a verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v prítomnosti účastníka a základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, základného práva na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru a základného práva na zákaz zneužitia práv podľa čl. 17 dohovoru uznesením Okresného úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru v Žiline (ďalej len „okresný úrad justičnej a kriminálnej polície“) sp. zn. ČVS: OÚJP-216/20-ZA-2003 z 29. apríla 2004, uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pv 616/03-32 zo 7. júna 2004, protokolom Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, č. I/2227/8845/02 zo 7. mája 2002, dodatočným

platobným výmerom Daňového úradu v Bytči č. 691/2100/19495/02/Sul z 19. júna 2002, rozhodnutím Daňového úradu v Bytči č. 691/230/22768/03/Sul z 1. decembra 2003, rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, č. V/256/2304/04/Mat z 18. marca 2004, zápisnicou o ústnom pojednávaní č. I/2227/19286/01 z 27. septembra 2001 Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, a výzvou na predloženie dokladov sp. zn. I/2227/192282/01 z 27. septembra 2001 Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 20. októbra 2000 bola začatá daňová kontrola v spoločnosti Nikola s r. o. V zápisnici o začatí daňovej kontroly chýbajú náležitosti uvedené v § 15 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ namieta, že s ním neboli dohodnuté miesto a dátum daňovej kontroly, ktoré správca dane určil jednostranne, a nie na základe dohody so sťažovateľom. Z uvedeného dôvodu neboli splnené náležitosti začatia daňovej kontroly. Dňa 27. septembra 2001 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, avšak ani tu neboli termín a miesto dohodnuté s daňovým subjektom, ale iba jednostranne určené správcom dane. Dňa 19. júna 2002 Daňový úrad v Bytči vydal dodatočný platobný výmer proti spoločnosti Nikola s r. o., ktorým bola dorubená daň vo výške 84 800 Sk. Sťažovateľ ako konateľ spoločnosti Nikola s r. o. využil zákonné opravné prostriedky podľa Občianskeho súdneho poriadku a podal žalobu Krajskému súdu v Žiline v mene spoločnosti Nikola s r. o. Ďalej poukazuje na to, že pracovníčka Ing. T., ktorá sa zúčastnila daňovej kontroly, mala byť z tejto kontroly vylúčená, pretože bola podriadenou pracovníčkou sťažovateľa v spoločnosti Poľnonákup, a. s., Ž.

V októbri 2003 bol sťažovateľ vypočúvaný na okresnom úrade justičnej a kriminálnej polície. Dňa 13. mája 2004 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre trestný čin skrátenia dane. Proti uzneseniu podal sťažovateľ v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú doplnil 17. a 21. mája 2004. Rozhodnutím okresnej prokuratúry bola sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná.

Sťažovateľ namieta, že v rozhodnutí okresnej prokuratúry chýba zmienka, že svoju sťažnosť doplnil aj podaním zo 17. mája 2004.

Podľa sťažovateľa bolo konaním označených orgánov porušené jeho základné právo na spravodlivý proces podľa čl. 48 ústavy a podľa čl. 6 dohovoru a základné právo na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, základné právo na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru a základné právo na zákaz zneužitia práv podľa čl. 17 dohovoru tým, že s ním neboli dohodnuté miesto a čas výkonu daňových kontrol, rozhodovalo sa na základe nekompletných podkladov, falšovali sa doklady, a tým bol vylúčený z daňovej kontroly.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti považuje za primerané, aby mu bolo poskytnuté primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú má určiť ústavný súd. Nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodňuje tým, že mu porušením jeho základných práv vznikla ujma. V doplnení sťažnosti zo 14. júla 2004 uvádza, že za primerané považuje finančné zadosťučinenie vo výške 100 až 150 tisíc Sk.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Slovenská republika v zastúpení Daňový úrad Bytča, Daňové riaditeľstvo v Žiline, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Žiline, Okresná prokuratúra v Žiline porušila práva voči Ing. Jánovi Luknišovi... v zmysle čl. 48 Ústavy SR a článkov 6, 13, 14 a 17 Európskeho Dohovoru o ľudských právach a slobodách.

2. Ústavný súd ruší:

- *Uznesenie ČVS: OÚJP-216/20-ZA-2003 z 13. 5. 2004, OÚJP v Žiline*
- *Uznesenie č. 1 Pv 616/03-32 z 7. 6. 2004 Okresnej prokuratúry*
- *Protokol č. I/2227/8845/02 z 7. 5. 2002 Daňové riaditeľstvo v Žiline*
- *Dodatočný platobný výmer č. 691/2100/19495/02/Sul z 19. 6. 2002 DU Bytča*
- *Rozhodnutie č. 691/230/22768/03/Sul 1. 12. 2003 DU v Bytči*
- *Rozhodnutie č. V/256/2304/04/Mat z 18. 3. 2004 Daňové riaditeľstvo ZA*

3. Slovenská republika je povinná vyplatiť Ing. Jánovi Luknišovi... zadosťučinenie výšku nech určí Ústavný súd SR.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal predbežné opatrenie tohto znenia:

„Ústavný súd SR nariaďuje, aby sa:

- *OÚJP v Žiline*
- *Okresná prokuratúra v Žiline*
- *Daňový úrad v Bytči*
- *Daňové riaditeľstvo v Žiline*

zdržali akýchkoľvek krokov v tejto veci až do vynesenia rozsudku Ústavným súdom SR v predmetnej veci.“

V doplnení sťažnosti zo 14. júla 2004 sťažovateľ namieta taktiež zápisnicu o ústnom pojednávaní č. I/2227/19286/01 z 27. septembra 2001 a aj výzvu na predloženie dokladov sp. zn. I/2227/192282/01 z 27. septembra 2001 Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Podľa čl. 17 dohovoru nič v tomto dohovore sa nemôže vykladať tak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to dohovor ustanovuje.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnenú sťažnosť. Namietat' porušenie svojich práv v konaní pred ústavným súdom sú totiž oprávnené len tie fyzické osoby alebo právnické osoby, ktoré splnili všetky zákonné podmienky spojené s nadobudnutím a uplatňovaním takýchto práv. Z konania o ústavnej sťažnosti sú preto vylúčené také návrhy, keď sťažovateľ nesplnil niektorú zo zákonných podmienok potrebnú pre vznik právneho vzťahu, porušenie ktorého namietal na ústavnom súde. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je jej zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť v prípade, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal sťažovateľ (I. ÚS 53/96, I. ÚS 62/96, I. ÚS 20/97).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Teda úloha ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu nespočíva v tom, aby určil, či preskúmanie veci predloženej navrhovateľom odhalí existenciu porušenia niektorého z práv alebo slobôd zaručených ústavou, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Uznesením okresného úradu justičnej a kriminálnej polície sp. zn. ČVS: OÚJP-216/20-ZA-2003 z 29. apríla 2004 bol sťažovateľ obvinený z trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako konateľ spoločnosti Nikola s r. o. nepodal daňové priznanie

k cestnej dani za rok 1999, podal neúplné daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za rok 1999 bez účtovných výkazov, kde vykázal stratu vo výške 444 772 Sk, avšak následnou daňovou kontrolou bez spolupráce s daňovým subjektom podľa výpisov z účtov, faktúr od dodávateľov a odberateľov obchodných partnerov tejto spoločnosti bolo zistené, že sťažovateľ ako konateľ spoločnosti Nikola s r. o. ukrátil na dani štátny rozpočet o 88 300 Sk. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť 13. mája 2004, ktorú doplnil 17. a 21. mája 2004. Uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 616/03 zo 7. júna 2004 bola sťažnosť sťažovateľa zamietnutá ako nedôvodná.

Sám sťažovateľ neuviedol, v čom vidí porušenie jeho práv podľa čl. 48 ústavy a čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru zo strany vyšetrovateľa a prokurátora, ktorý rozhodoval o sťažnosti.

Práve naopak, orgány činné v trestnom konaní majú ústavnú povinnosť vyšetrovať trestnú činnosť a zisťovať ich páchatel'ov (prokurátor stíha trestné činy, o ktorých sa dozvie). Obvinený, teda aj sťažovateľ, môže v súlade s ústavnou úpravou byť stíhaný a obvinený len na základe zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Postup (procedurálny) orgánov činných v trestnom konaní neznamena, že osoba (sťažovateľ), ktorá sa v takomto konaní zúčastní, bude v ňom aj úspešná. Nikto nemá ústavný nárok, aby jeho podaniu (sťažnosti proti uzneseniu o začatí trestného stíhania) bolo vyhovené.

Ústavný súd už vo veci sp. zn. II. ÚS 88/99 uviedol, že nikto nemá nárok, aby výsledok trestného konania zodpovedal jeho predstave. V prípade, že takúto predstavu sťažovateľa nespĺňa, nie je možné ho hodnotiť ako porušenie základných práv a slobôd zaručených ústavou a dohovorom.

Vo veci bolo začaté konanie o vznesení obvinenia sťažovateľom, ktoré má povahu prípravného konania, ktoré je zavŕšené podaním obžaloby, o ktorej rozhodne všeobecný súd.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestných veciach.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd je príslušný na konanie vo veci sťažnosti, ak vo veci nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sa vo viacerých svojich veciach zaoberal otázkou subsidiarity, pričom uviedol, že ústavný súd nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (napr. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96).

Vo veci sp. zn. II. ÚS 54/02 ústavný súd uviedol, že ak existuje taký všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody, ústavný súd v zásade nie je oprávnený prijímať sťažnosť na ďalšie konanie. Prijatiu sťažnosti bráni ústavný princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy.

Na základe týchto skutočností ústavný súd v tejto časti sťažnosti dospel k záveru, že uzneseniami okresného úradu justičnej a kriminálnej polície sp. zn. ČVS: OÚJP-216/20-ZA-2003 z 29. apríla 2004 a okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 616/03-32 zo 7. júna 2004 nedošlo k porušeniu základných práv a slobôd podľa čl. 48 ústavy a čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, a v tejto časti sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu (bod 1 výroku uznesenia).

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Vzhľadom na to, že daňová kontrola, v rámci ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv, sa vzťahovala na daňový subjekt Nikola, s. r. o, Š., v ktorej je sťažovateľ konateľom, je sťažnosť ústavnému súdu podaná vo zvyšnej časti osobou zjavne neoprávnenou. Z protokolu Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, č. I/2227/8845/02 zo 7. mája 2002, z dodatočného platobného výmeru Daňového úradu v Bytči č. 691/2100/19495/02/Sul z 19. júna 2002, z rozhodnutia Daňového úradu v Bytči č. 691/230/22768/03/Sul z 1. decembra 2003, z rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, č. V/256/2304/04/Mat z 18. marca

2004, zo zápisnice o ústnom pojednávaní č. I/2227/19286/01 z 27. septembra 2001 Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, a z výzvy na predloženie dokladov sp. zn. I/2227/192282/01 z 27. septembra 2001 Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica, Oddelenia výkonu daňových kontrol Žilina, vyplýva, že tieto rozhodnutia a procesné úkony boli uskutočnené voči daňovému subjektu Nikola, s. r. o, Š., kde je sťažovateľ konateľom, a nie voči sťažovateľovi ako fyzickej osobe. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu podaná sťažovateľom ako fyzickou osobou, a nie v mene spoločnosti Nikola s r. o., ústavný súd odmietol túto sťažnosť vo zvyšnej časti ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola zamietnutá ako zjavne neopodstatnená a vo zvyšnej časti ako podaná zjavne neoprávnenou osobou, ústavný súd zamietol aj návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia, ktoré v sťažnosti navrhol vydať.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2004